

Poslucháte přepište dějiny, ta se se týdný s týdnem sešel a mi tento krát už nejsme nikde na výletě. Prázdně nys končil, žádná strša, žádná vrkotové novice.

Konec letných tůlek, pěkně zpátky ke strojům, protože se nám urodilo, nám se urodilo.

Tak abych mnohé.

Tak, takže my se podíváme na nějaké výstupy, výkající se historie ve veřeném prostoru a vním zkusíme to nějak celé schrnout na hromadu.

Za tohle je to.

Nízméně nejdříve technická hlašení a především naše nejbližší výjezdy, protože i tam se nám urodilo. Tento díl, který poslucháte, nasazujeme 6. září, tak pokud ho poslucháte 6. září dopoledne, tak dnes v 17. hodině můžeme setkat v Loftberově v Brně, ale tentokrát nikoli ve dvojici Groman Steglík, ale ve dvojici Groman Krígl.

Ten se prostě nestratí.

Krígl je do Brna dneska.

No, ale pokud se chcete vidět s námi s oběma, tak 14. září v 18. hodině ve Ctěnicí.

Zámek Ctěnicí a docela hezké téma stahu, státu a majetku mezi pozemků o reformu kolektivizací ještě ma desátými lety.

29. září v 18. hodině vydáme na sever konečně a pojedeme do Liberce.

No, tak tam toho bude v rámci Reichenberg do stát.

No, já se těším narodáky například.

No, velmi.

Tam to bude pěkné.

No, a když se podívám na začátek řína, tak budeme říkašně celý řien a řekneme první řínový týden.

A tam to bude taky pestré, protože v úterí třetího řína v 17. 30. v Nové Pace v knihovně.

Opět, dvojice Groman Krígl tentokrát.

Od den později čtvrtého řína v 17. hodině v Brně v Káznici, ale to už bude Groman Stehlík a přepěšte říden.

Téma bude jasné, když v Káznici.

Tak, 5. řína, od další den později v 17. hodině v knihovně, na dobríši tentokrát opět Groman pravděpodobně s Kríglem, že?

Já nevím.

Nejde ten dobríš.

Četle jsem, že to bude o současný potázka.

No tak, současný potázky Krígl.

A 6. desátý, 5. se uvidíme na věži v poličce.

Navěži, ne?

Ale budem navěžné, ne?

No, narodil ho.

Tak 6. desátý se uvidíme v poličce.

Pokud někdo bych chtěl jako nás nějak sledovat, tak první týden v řínu můžeme se vidět 4x.

Pokud nás někdo chci sledovat, tak to nebude stíjat.

A já mám tady ještě jednu, tak už máme těch nechce technické hlášení kníhy.

Třetí kniha už se edituje, takže na podzim se dočkáte pokračování, třetí části kníhy přepište řijene.

A každou středu není kujen?

No a sledovat nás můžete na všech platformách a předpláce, pokud nás jste podpořit, což děkujeme.

Můžete na platformách Gazetisto a nebo Hero i Hero.

Tak a ještě než se pustíme do normálního dílu, tak tady mám jednu opravu.

Sou lidé, kteří si pletou záclony a závysi.

Ano, a pak jsem třeba já.

I ní lidé.

Kterí si pletou třeba křemilká vuchomu ruku.

A mě se na našem listoupení vlulči, které jste mohli posluchat přes několika týdne na zšatku léta, jsme ho dávali na sítě a bylo někdy v Čermlu, byli byli vlulči, že jo tak uvyškova.

Tak jsem tam zaměnil pro Kofieva a Šostakovic.

A jsem to sem, že Šostakovic zemřel ve stejný den, co Stalin, a on to bylo přesně vopačně samozřejmě zemřel pro Kofiev.

Tí lidé jsme jí jiné dílo oba zera hudební, ale jiné osudy a jiné životní postoje.

Pro Kofiev zemřel 5. března 53. a Šostakovic 9. hoří na 1975, takže úplně někdy.

Ale prostě, jak si pletu zácloní a závěsi, tak jsem zaměnil i Šostakovic a pro Kofieva, což se omluvám, a někdy jste nám popisali, což je to jsme za lidi, že nevíme, kdo je kdo.

Víme, kdo je kdo, a koraz jsme zaměnil teda.

To zase je dobré, že nás pozorně posluchá.

Tak, přesně.

Takže omluva vyslovena, oprava vyslovena, no a dáme se do klasického dílu.

Mě přišlo, že by jemletá to horko způsobovalo mnoho umanutí v hlavách, kdy se objevovali takové historické příklady

a takové pardon, pětomosti, že to muselo byt horkem, to nemohlo byt ní čiminy.

Každý ze své výblody z horka nesem zodpovědnost. My stejně jako oni.

Takže bychom začali, věnovali nážidil jedné takové větší, tak jste to říkal pětomost?

Pětomost.

V bonusu bychom se pak rychleji věnovali několika dalšími zrobnějším ukročením stranou, nebo výplodům z horka, řekněme. Výplody z horka je hezka.

Jo, mezi je francouzskou revolucí a dalšími srovnáními.

Kdo je? Český Prigožen.

Prigožen je Mavalčtejný, já myslím, že horko bylo teda náročné.

Tak, začneme to mě o kamorou.

Už tu dlouho nebyl.

Už tu dlouho nebyl.

Prvda, že je naším velkým inspirátorem, ale týmto krásnému zase povedlo něco, co je kombinací, úsměšku a podle mě nebezpečné věci.

No, já jsem chnutě víc nebezpečné, ježi úsměvném.

Tak se na to podíváme a oboje to trošku skažené kurecí.

A názval bych to mezi kolektivní vynou a dehumanizací.

Tady je Martin Groman.

A tady je Michlas Téhalík.

Když máme tady skažené kurecí, nakažené salmonelu z Polska, tak se stáne celá šarže.

Znásilnění a pokus ovraždu v plzni a o několik ní později sexuální napadení v Praze.

Oba případy mají společné hlavně to, že spáchali cizinci.

Určitě Ukrainec ve druhém se o stejné náronnosti spekuluje.

Nemá to nic společnou z kolektivní vynou, já jsem proti kolektivní vynět.
Každý národ má asi přibližně stejně procentně zastoupený počet.
Omlouvám se tato slovo hovat ve své populaci.
Osvík, vlastní, těch jste tomluvi Rudolfeslán.
Maskovat jste se mohl a přece na koniec vaše cizí nitro bylo hodil.
Poslanen za SPD, Jarosla Foldin a dobrý večer.
Dobrý večer, já jsem také proti kolektivní vynět.
S takým pojímem se nedá ani zahrávat a neříkal to ani to měho kamura o žádné koakt kolektivní vynět.
Pakliže máte kož jabolkem a jedno jabolko víte, že mě může být skažené,
dáte ho vašem v dítěti, nedáte mu celý kož.
Našem nového vojsku nebude němců a maďaru.
Odtázka odsunu němců je definitivně rozhodnuta z hlediska mezinárodního i z hlediska českoslovinského.
Odsunuli jsme z této země definitivně němce.
Musíme tento výsledek naši národní revolupe hudřen.
Nemusíme chodit vysvetla bezpečnostní výbaru.
Můžu, ale nemusíme. Je to na mém rozhodnuci.
Páliční zločinec, vele zráce.
Ve dne toho také zloďej a podvodní.
Že přine máme odsuzovat kolektivní vyniv učí Ukraincům, když sami uplatňujeme to též vůči Rusům.
Když jste ozývali hráž ty lidu proti sionistům, spustili pokřik o nebezpečí antysemitismu.
Aby zakryli, že prosazují všichni zájmit čirovské buržvázie
a spojují se před světovým sionismům americkým historiálismem.
No, co se to tomu tomil vlastně přihodilo?
Vyslovil větu, když máte skažené kurecí nakažené salmonellou z Polska,
tak se taky stáhné celá šarže.
Myslíte, že to je jako problém ta věta, že se mohli urazit v Polsku třeba?
A nebo, že to byla nějaká debata s ministrem Zemědělství nad veterinádní politikou Čiská Republiky.
No, asi jo, ne?
Ne, úbec ne.
Aho.
Byla to debata s ministrem Nítravým Rakušanem.
On dělá teď už do kurecí?
Ne.
Teď masové příměry se dost rozmohli ve sněm.
Masyte?
Masové.
Masyte.
Masyte.
No, on dělá hlavně do strachu.
Aha.
A dehumanizace.
V jakém kontextu ta věta zaznil?

No, je to kontext, když už diskutujete s ministrem Nitra
a diskutujete o konkrétních, kriminálních činech konkrétních lidí
v tomto případě národnostně ukrajiných,
tak tomil se pustil do příměru a metafor
i právě, že zkažené kurecí, když je nakažené,
tak se stáhne celá šarže, ale nemyslel tím,
onuje tady tady dál ní politiku, ale myslel tím,
že když jsou dva zkažení ukrajinci,
tak prostě stáhne teď tu šarži.

A tam nejdá ním, bojí se na jen o útok na té ukrajince,
ale tam jde o ten pojem dehumanizace,
že najednou se bavíte o lidách,
jako o šaržení jakého masa v prodejně.

No, myslím, že tady se bavíme od voupojímech.

Dehumanizace, tedy zbavení lidství toho protivníka
nebo oponenta, toho na té druhé straně.

A o kolektivní věně.

Ano, to se vlastně propojuje.

Tady se to propojuje.

A není to asi v dějina, kde se to propojuje,
ale nevím, jestli to se rovnávat.

To je úplně.

No, tak hlavně to přirovnávání podle rasy,
náboženství, národa.

A to se můžete podívat a podíváme se,
neradí, ale podíváme se na to celé 20. století,
hlavně v našem kontextu.

A to přirovnávání vlastně skupin lidí,
k mizu, špíně, zvířatům, všem nelickému,
ten pojem nelický se také jako často objevuje,
no tak to můžete jít od antiseménské kampanie
druhé republiky až po situací dokuštězěbě.

I dál, i hloubě, i můžeme jít,
i do pozdějších dop, ale mimo chodem víte,
to to byl měnické společného,
kdo to používá.

Hlavně.

Vlastně to vlastně používá i diktatury,
když si to používá totalitář,
terné příměr, nikdyho nepoužívá demokrat.
Ale hlavně se zdá, nebo nezdá,
je viděl, že to prostě nevimizelo.

Ne, to konctu.

Pokud to v roce 2023 použije, to měl,

já mám prostě v paměti, třeba start
té strašlivé genocidy v Ervandě,
kde byly jen z tě...
To jsou 90.
To jsou 90. leta, kdy je...
To je na 20. století, ale bylo...
...pohožile 20. století,
ale kdy jsou příslušníci jedné skupiny
mezi hutí a tucí prostě nazvány šváby.
Prostě zničte šváby.
Takhle dehumanizace, a zároveň je to kolektivní.
Je to kolektiv ko tohoto kmené.
To těž už se ale děje za první světové války,
bo tohle když za velké války, třeba...
Zase je to spojeno z nějakým,
jako vypjatým situací typu
genocida, válka,
vždycky to je v nějakém,
jako ostřem konfliktu.
A v té válce tam to bylo na obou stranách třeba.
Proto je tam se ještě nepracovalo
s pojmi, jako píár a komunikace
a propagace, ale všete všechno byla propaganda
a nerozlišovalo se to, co je budování
pozitivního obrazu a co je ta negace.
A to jsou různé reklama.
To všechno byla v jednom balíku.
Vlastně se s tím se zabívali.
Stejní lidé.
A tě lidé, kteří před válkou dělali
věci, které dneska bychom nazývali
komunikační strategie a píár a podobně,
tak v té válce se ositli v propagandě
válečné.
A začali dělat to,
a to tak, že jak američané, brytové,
tak i třeba němci,
po to na obou stranách toho sporu,
že toho protivníka líčili
jako odlišného,
dehumanizovaného.
Je třeba
vojensk válečné plagáty
spojenecké, ukazovali

německé vojáky,
jako gorily, jako prasata,
jako zvěř,
zvěř celový a zvěř se střílí,
že v té době zvlášť.
Tohle už se tam objevuje,
ale má to ten výsledek,
že po té válce v Americe
si řeknout, tohle bylo celý blbě,
musíme udělat
komisy, nebo nějaký organ,
nezávislý,
který bude hlídat,
aby se nám tento přístup,
ty bálečné strategie,
aby se nám nepropsali,
do reklam, do komunikace
mezi firmami a tak dál,
takže je potřeba to hlídat.
A tohle udělali po první setové válce
a kupodivu,
tu komisy vedli ti sami lidé,
kteří předtím dělali do propaganda,
věděli, jak se to dělá.
Tak, věděli to velmi přesně,
protože to nejsou lidé,
kteří jsou emoční,
kteří jsou to sami věří,
kteří tím žijí,
že vidí v tom Němci to práce,
nebo náopak v tom Američanově,
z druhé strany,
ale oni vědí,
že s tím pracují,
když se je spoličnosti emoci a tohle,
a v tom jsou vlastně,
to mi o kamuro vědost podobní.
Je to prostě chladný kalkul,
je to vypočítané,
akurat oni se řekli v jednu chvíli,
ne, tohle jsme dělali,
protože byla válka
a nebudeme to dělat dál a běžně,
protože to není správné.

Neříkám, že se to nikdy nestalo,
ale tam začali fungovat ty brzdy
po první setové válce.

Tam se to začíná.

Ale začali fungovat tam,
kde byla ta demokracie,
nikoli v tam,
20 let pozdě,
no tak samozřejmě,
vidíte zvláště v uči řidům,
tam se ti šváby vrací
stejně jako v tervandě,
tam jsou mys,
různého typu,
jsou tam chvíli,
tam špína,
jsou to miši.

A myslím si,
že pokud někdo chce,
třeba jako vědět,
jak se s tímhle pracuje
jako s tou kolektivnívinou,
nebo s tím kolektivem,
tak doporučuju film,
dá se teda najít na sítích,
což mi trošku desí,
řícis.

No, klasický film 3. říše.

Ano.

Když se na to běte dívat,
tak je to prostě film o
knížetství v Německu,
v de 18. tuším 100 letím,
je to takové jako celé kostímní,
je tam ten vladař toho knížetství,
jsou tam špatní rádci,
tam manželka,
která chce být bohatá,
ale tam chude je děvče,
které...

Klasický film.

Klasické, příběhy chlápec
tedy děvče,
a vstoupí do toho žit,

Openheimer,
žitsis,
který se z toho
žida, z toho geta,
z toho typického žida,
s tímým pejzi,
a tady byli přišené.
Stane tím šlechticem
v těch krajkách a z toho parukou,
a začne tam
uvnitř toho systému
dělat ty,
jak se tam říká,
ty židovský,
v povozovkách,
ty kejkle,
a začne prostě
oblivňovat ten stádaš
noho dnešním slovníkem
tunelovat.
Končí to tragický,
mladá dívka,
kterou on zná silní,
tak to zkočí do řeky,
skorumpovaný vladař
toho trefí šlag,
protože
správedliví lidho sejme
z té vlády
nebude protě němu,
tak on to neustojí,
a pnakonec řida
si se popraví,
aby vyčistili
to knížetství.
Tak vyčištění.
A tam je to přesně to,
a proč to mluvím
v té kolektivní vyné,
tam jsou jen dva
židovští herci,
která, takhle,
když tam jsou
židovské davové scény,

tak je to točené v Praze,
a jsou tam židé
z Prahy
nebo z Čech,
teda po užité do konce.
Ale ty mluvící figury
jsou jen dva herci,
jeden, který hraje řidas si se,
a pak je tam další,
který hraje
dalších osmžidovských postav.

Protože aby byl stejnej.

To je typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je to typizované.

Je o ne

a francouzky istoryka filozof René Girard má poměrně dost prací na toto tému a včetně konkrétní práce,

která vyšla u nás na tému obětního beránka ve společnosti a on tam má dost docela dobré líce předpokladu,

co je předpokladem, protože je vůbec hledáte toho obětního beránka a mluví o tom, že potřebujete v té společnosti

z nejstení stávajících strukturo a institucí mimo jiné.

To znamená, buď máte jako revoluci, že dělat něco nově, potřeba na cisté, máme to nové.

No a nebo je to jako dynamická situace, kdy něco krachne a máte mezi důvěj.

A to tam máte taky? Máte na moc porastkou krizi?

A přistě to funguje v té krizi a nebo u nás to bude fungovat v krizi druhé republiky, v šoku po konci té první.

A nebo to může fungovat po roce 1945, kde je to z nejstení, jaké instituce budou a on mluví o tom, že vlastně ke slovu se dostává DAF,

což je velmi důležité, že vy vlastně oslovujete někoho, kdo nemá odpovědnost jako ta instituce.

A to ten DAF, který je být přímý aktér prezekuce, mohli bychom se vypravit o situace 1945-46 u nás, a nebo vyvíjí tlak natistávající instituce.

Či rád říká, když budu citovat určitá skupina lidí nebo i jen jediný člověk, mou nesmírně škodit celé společnosti, protože jsou vlastně poměrně slabí.

To znamená, by si vytáhli to někdo, kdo nemá ani ten vliv a dosah.
A hrajete, jako by tu hru, že vás mohou zničit, že jde otrávení německé hospodářství,
že byli tou díkou dozat poprni se v tové válce a podobně.
Tady je to moje oblíbené, že prostě homoseksual ve rozhrátí rodiny.
Ano, ano.
Či rád pokračuje, že DAF má vždycky sklon někoho prezekvovat
a nezajímají ho přirozené příčiny toho, co ho znepokojuje
a co ho mění vlastně v ten ekscytovaný stav.
A zároveň tam jako vlastně neupřímnost nebo přetvážka,
protože měli se za to, že je obětní beránek vinen rozhodněmu,
ale nebudeme říkat můj obětní beránek.
Vlastně jako se tváříme, že to tak vůbec není,
že to není jaká substitute podobné záležitosti.
Ty základy jsou v tom, že ty musíte mít nějakou mimořádnou situaci.
Vtáhnete do té situace DAF, který začnete ovlivňovat.
Ale to je podobné, když bychom malovali čerty na zeď,
jak mene budete mít spochybněné instituce,
jak mene budete mít spochybněné jako ten stát nebo stávající systém.
No tak ten DAF se může dostávat ke slovu,
a ten DAF mohou dmíchat v tomhle případě komerční fašisté,
jako je to měho kamura, a ta dehumanizace se zdá jako,
řekl jsem usměvná, ale on na vůbec není usměvná,
ale končí na prostou trage, jdí, ale i se zmínil velkou válku
první genocidní projebi toho typu, kdy kolektivně jsou dehumanizováni lidé,
jsou zmínili v jednom z dílu i armény respektive turecko 1915.
Arménská genocida.
Arménská genocida, která začí načili, my se nebavíme od 30. letech,
my se bůžeme bavit prostě jako první dekádi respektive,
druhé dekádi 19. leti.
V souvislosti, a tady nevím, jak to tady asi šlápnu vedle.
Důvání.
Prokofiev?
Ne, ne, ne, ne, ne, ména z nám s na tomto případě.
Ale v souvislosti s těmi případy těch napadení dvou od Ukrajenců,
která proběhla v posledních týdnech,
a k na který se teda vozil Tomio Kamure a i jiní,
tak jsem věděl, a myslím, že to vezala minister vnitřada Kouchan,
kdy brojili demokraté proti kolektivní vyně,
tak odkazovali historické asociaci z Hilsneria.
No, no, no.
Menoval jsem Hilsner, nepletu se to, že.
Tak, Leopold.
A tam byl jistý profesor, myslím, že Masaryk.
To si také povodete.

Tak, fine, ména máme.
No, nicméně, z celá vážně,
rituální vražda je přece přeukázka kolektivní vyně
skrz několik staletí,
a jak říká Jiri Kovtun,
v své knize tajuplná vražda, kde popisuje
teda Hilsneria, jadu v širokem kontextu,
tak vlastně říká, že to je staletá pitomost.
A lidstvojí stále jako věřilo po staletí,
jako žilo v tom, že židé jsou skupina obyvatel,
která vraždí, protože...
No, proto mi ten příklad...
Příklad mi to vlastně nesedí,
jako z totožňování...
To nešlápnu vedle.
Můžná minister šlápel vedle.
Minister podle mi šlápel vedle,
protože je úplně jiný kontext
a samozřejmě je tam snáha.
Podívejte se, tohle bylo nebezpečné,
to je asi jako pozitivně vnímá násnáha,
ale nemůžete srovnávat konkrétní kriminální činešťa
se sexuálním číním po textem,
prostě ze staletí maštestí,
tředovanou pitomostí, která...
Já myslím, že on se vztával přímo k té anešce
hrůzové, což zase je kriminální čince
sexuálním po textem,
že mu nešlo o rituální vraždu,
že tak daleko nešel,
ale že vlastně tohle pomínuli.
Ale já bych jako...
Tam nebyla kolektivní vina,
tam byla individuální vina
křivě obvineného hilsnera,
ale to, co zatím bylo kolektivní,
byla ta rituální sebevražda.
V rituální sebevražda je hezký pojem.
Tu bych dopadušil.
Mě bychom hli vnes do ději,
ale tak to má takového patru,
můžeme odbočit úplně jí nám.
Rituální vražda?
Mě si klopatrou alofa mitlerem

jako v pořádku, to sám bohlo.
Nenudíte mi jaký rody
v tomhle kontext.
Ale rituální vražda,
která je kolektivní vina.
Tam je kolektivní vina dobrzevedětelný,
ale to myslím,
že neměli na mysli,
že tak lupoko nešli v těch srovnáních.
Děkuji to používane.
Rozhodně ne.
A kdybychom se chtěl
jako zavrtat a podívat se
jako do našich dějin,
když už jsme u kolektivní viny
a devmonizace,
no tak můžeme použít
to naši druhou republiku.
No tak iště.
To prostě rozdělá anti-semitizmus,
když se podíváte na konzerlativní,
katolické nebo agrádiíské kruhy.
A zase tam funguje to,
co žirárt nazývá
s pochybněním těch institucí
nebo toho systému.
Na jenuse s pochybní.
Liberální nemokracie,
parlamentí nemokracie
s pochybní ta instituce státu
a na jednou těch lidé,
když do posud mlučely,
říkali si,
teď můžou mluvit,
tak prostě rozjedou
anti-semitizm kampaň
a vylučuje se
z lekářských komor,
z advokátních komor,
u guás odchází
z národního dívátla.
Tohle neodchází,
musí odiť.
Musí musí odiť,

neodchází jako středem.
Ale je to záležitost.
Já jsem žid,
a tady nebudu.
Kolektivní, kolektivní vinaře,
oni nepatří do toho národa.
To je hledání,
to je čisto ty národa.
No, když se podíváte
do retoryky té doby,
do toho,
jak slovníku,
jak ji používá,
což je dobře vedět,
sebo právě v novinách,
tak,
nebo v projevech politiku,
Emela Háchy,
od podzima 38,
ten,
a už to vlastně
najíždí v době Mnichová.
To,
jako zůstali jsme malý,
zůstali jsme sami,
musíme se semknout,
je to to tělo toho národa?
Samy pro sebe.
Držíme pohromadě,
a teď tam vznikne
z konců jediná,
povolená politická síla
i národní souručenství.
Je to něco vstaženého k sobě.
A ta představa,
že dobrý národ
má být jednotný,
je tady velmi silně akcentovaná,
podle mě to teda,
jako chyba v úsudku,
ale dobré,
ale tím páde,
myslíš,
vytváříte jednotný národ,

v tom kontextu,
ve ktem to děláte,
tak musíte z toho národu
nejniko vytlačit,
protože,
jak ten národ definujete,
než tím, že ukážete,
to dle je národ,
a to ostatní národ není.
No a to je právě
zase jako dobré,
vidět to té druhé republiky,
kdy máme většinou,
a zpoň doufám,
v hlavě ten antisemitizmus,
který se projevil,
včetně, kterých intelektuálů,
ale poslední dobou,
teprv se dostáváme,
jako táskáme,
jako co Romové,
to lidé na sociálního kraji.
No a ti právě sloužili,
jako ukázka toho,
že tě děláte toho jiného.
A to je jako můj smutně oblíbený příklad,
kdy první vychlážky
na téma tekstaných kárních pracovních táborů
nejdou věcí protektorátů,
ale jsou věcí druhé republiky.
Kdy vlastně se zakládají ty tábory,
já mám příklad třeba
hodinu u Kunčtátu,
což za války po té
se stane až po 240. roce
ten koncentrační tábor,
opravdu koncentrace Moravských Romů,
ale on je zakládá
na základě té vychlážky druhé republiky,
a má být pro lidi
dobovou terminologii
práce se štitíci.
No protože dobrý národ
stály na něčem pracuje.

Mimo chodem v té dobové terminologii
taky budeme pracovat na příštím lepším.
Tohle se nepovedlo.
Práce náze zachrání.
Tam ta představa,
že dobrý člen národa
intensivně pracuje na něčem,
aby něčemu prospěl.
Ukážete to zase nad čem,
když mám trastního
a když máte někoho, kdo pracuje
a někoho, kdo nepracuje.
Tohle máme do dneška,
když si vezmete témat
zneužívání dávek.
No, když potřebujete
vyburcovat krajní voliče
tak řeknete jako
zamezíme zneužívání dávek
nedávno to zvládla i
strana, která je ve vládní koalici.
Znáte to.
Které dvě dávky
to se nedá zneužít tím,
že byste nebyl v penzíním,
věku nebo neměl dítě.
To neofikslujete.
Můžete mít mnohou děti,
abyste z toho měli velké výhody,
ale nevím, co to je výhoda.
Věšte mi, že nemám.
Takže to zneužívání dávek
se může reálně odehrávat
na strašně malé segmentu
těch dávek.
Ale je to hezky terč.
A k tomu se to týká
se vždycky toho rozpočtí.
Ale samozřejmě.
To je přesně ten princip.
Máte někoho, kdo vlastně nemá sílu to poškodit.
Všichni ti lidé, kteří v této zemi zneužívají dávky,
nemají šanci položit systém.
Ani o milen.

A proto se to ukážete na nich,
že to je toho riziko, to nás ohrožuje nás dobře,
kteří ty dávky nezneužívají.
Já bych to zpátky zopakoval určitál skupina lidí
nebo i jediný člověk
to, že jsou vlastně poměrně slabý.
Ano, tady vám to okazuje na konkrétní příklad.
Na konkrétní příklad.
A mimo chodem,
druhá republika,
když si někdo má dojem,
že tohle jsou nějaké dlouhodobé procesy.
Oni samozřejmě mají dlouhodobý základ
do konce stalety.
A když to jsou nějaké věci,
které než se to odehrá.
Tak to bude trvat.
Jan Jiráček s Barvalou Keplovou napisali
z někým napisali takovou knížku
studenty medialních studií
nebo vždyž žurnalistiky
právě o novinářeně
a pod hůbí druhé republiky.
Tak Níška
a všichni studenti, kteří to četli,
mi to pak opakují u státnic.
Takže to mám,
i vy, mám to povinné
několikrát za rok naselivýrované.
Se ménuje 167 obyčejných dní.
Ale 167.
Druhá republika trvala 167 dní
s akumplikou.
Jsou v historii období, která jsou takto krátká.
Ale je tam dynamická,
je to strašně hekticky.
V tom vývoji společnosti od
sil směchoval
po vstek okupace
tam proběhne úplná
pro mě na té společnosti.
Tam proběhne
ta změna tý společnosti cestov.
Od tolerance s nášenlivosti.

Píše projev.
Vyhřezne to ven, protože ten
šok musí napravit tím, že hledáte viníky.
A to hledání viníky
u obětního beránka je taky jako zásadní motu.
Mně ještě jako zaujalo
to, které ocituji respektive
v pozdravu kolegu Jakuba
vrbu, který těsněry jsme natáčeli
dával na sociální síť
s edice časopisu
Vboji,
což je Protektorá
a jsou to důstojníci
československé armády, kdeří vydávají
tento časopis plopracovali
s Balabánem a dalšími
kalibyste vlastně v rámci této
edice to přenárodní boj
proti okupantům.
A tam se objevil v roce 1940
článe, který si ménuje
Ždovská otázka.
Ono se to nestratí tej okupací
rokem 39.
A kdy budu drobně učce
citovat, není naprosto
účelem těchto řádku
štvát naše lidi proti Židům.
Zištujeme však skutečnosti
a prohlašujeme.
My jasně a rozhodně
pro nás neexistují a nebudu
existovat rásové zákony a tak dále.
Znamená to o všem také,
že si žádný řid, který se ukázal
být s Babělcem, nebo dokonce
zrát sem naši věci.
Nesmí ani v nejmenší myslet,
že s ním, protože je řidem,
naložíme jinak, než se
s Babělým nebo s Rádným Čechem.
A žádný řid,
který ještě dnes myslí, že musí

třeba jen v rodině brebenit po Nemecku.
Pozora.

Nesmí doufa, že s ním, protože je řidem,
naložíme lépe, než
ostatními barbary, naopak.

A to jste v roce 1940.

Tady Druhá Republika
v nějakém pojetí, jako neskončila tím,
že přijel okupant
přes mu 1930.

To bylo zatěhláno na výsledek.

Když Václav Havel říká, že v roce 45.
jsme se nakazeli bacilem nacizmu,
ksi došlo k vyhnání,
tak

ta nakaza nebyní z května
45.

To je jen mnohem dlouho dobyš.

12. květem 1945

Brno.

Prezident Republiki.

Nyní se dáme hned do práce.

To máte tu práci.

A budeme dělat pořádek mezi námi.

Zejména také jste v Brně.

S němci a všemi ostatními.

Můj program je, a já to netajím,

že otázku německou

musíme v Republice

vykvidovat.

To je tady humanizace.

Vykvidovuje se co?

Šváby?

To je ten dobový filmový dokument

o vysídlení

kdy objeví tam mapa

českých zemí teda primárně

a na té mapě

jsou ty temné skvrny v pohraničí

a na jednou se

v té ilustracie nebo grafice

objeví koště

které začne vymetat to temno

se až je ta republika čista

když se zbavuje te té špíny
a to je bezprostředně situace
45-48.
Se všemi kontexty válečné frustrace
Hydrichiády a tak dále
ale tady nehumanizace skupiny objevatel
s kolektivní vynou
kdy vlastně vy těm lidem ukazujete
a potom jsou záběry jako transportů
a záběry těch vozů
ale do toho je tam mapasním koštětem
je vlastně jako vymetátel lidi
jako kolektiv a zároveň jako špínu
a němců, maďarů, zrácu
a kolaborantů
jsou dvě kolektivní viny
a pak konkrétní přechyby
už tam názvů
mě tam zároveň zaujalo
dostanu se i k vašemu oblíbenému peroudkovi
trošku tak jako
maličko
zlecíme nebo
jeho pobrci stiká po roce 45 z námi problem
to neobivíte nic v levodole
ne, to není objev
když jsem si díval vlastně dobová výádření
tak oni jsou v drtivé
většině taková
no tam je jedná věc
ale už jsem to chtěl říct před chvílí
my jsme to říkali několikrát
Vemte si, že 38, 48, 10 let
co je, my máme 30 let
demokraci a že bychom jako
měli pocit nějakého 10 letí
nás jako úplně sem lelo
to nemáme, 30 let
vlastně právě po malého vývoje
s nějakými jako záškuby
historický, mě neskou už
ale neabsolutně nesrovnatelný
mě přesně tak
ale jako oni zažili 10 letí

kdy se to jako
škubné několikrát v tově 6 let
války
a já nemám rád takový to omlouvání
to byla doba
ale vždycky si říkám třeba
to je poválečné atmosféry
nevzniká 5.45
nebo 8.45
vzniká v kontextu tej války
tak jako
být demokratem
a humanistou
a ten světkolem vás je po válce
kde se masově vraždí
a chce se masově mstít
je všechno jiné než
a ten společnost to už po pomstě
a vy vystoupíte jako
lídr té společnosti a jednoj si novinář nebo prezident
a prostě řeknete
ne, ne, ne, to dle mi nebudeme dělat
takhle to nebude, uklidníme se
nadejichneme se
a budeme zase lidmi
to prostě udělá jenom
absolutní frajer a takový to prostě nebylo
protože nebavím se teď o
individuální vyně tam samozřejmě jako
i to, že doba šlí ještě neznamená
že mi to zlomí páteř
každýho věc
ale jako té společnosti
jako v tom celku v té masé
to dle bylo jako mainstream
absolutní mainstream
jako to, že se budeme vylikvědovalovat němci
a vyženeme je o tom pochybovali
opravdu jako pavel tygryt a pár lidí kole měj
o provedení
provedení nikoli v podstatě
jako když jsem se díval mezi ty demokraty
jako je pro kobdrtiná nebo
slobodné noviny s vládím jenem

ulehlou a nebo právy peroutku
tak třeba ulehla tam a
přesně to jsou tím momenty kolektivní
dehumanizace bych takhle spojil
všichni Němci mají něco společného
citují
strojově nelidského ve svém chování
strojově nelidské
neváží si lidského života, nedrží slovo
a potřebuji zotročovat druhé
hráci na pána
možná dneska by to byla propaganda
kterou někdo použije proti rúžku
úplně podobně, víte, jako ty
kolektivní věny jako nevždy musí fungovat
a bychom řekl, že hoklad rúsové
nemá jim od strojově nelidského?
ne, to strojově tam asi nebude
to strojově tam nebude, tam nejco jiného
a když jsme byli u peroutky
neodpustíme citát, který se vyjádřil
ve smyslu respektové přívném citátu
což mě jako ten konec mě
nevěříme dnešním dospělý měmcům
OK
nevěříme německé mláďiři
nevěříme těm měmcům
který se narodí
tomu teda říkám jako
hodně kolektivní genetická vina
jako ty jsou ostraslou
ale bavíte se od obě, kdy
Pavel Eisner říká, měmčina
se nebude už nikdy vějúčovat
nezvěnití po germanistiku zrušíme
Pavel Eisner, chrám atv.
no člověk, který by jste němčiny
to je jako by nebyl vlastně
ale my jsme se nevyrabrali jste kolektivní viny
tyto výroky jsou ale plný ty hryjší
no vynu, proto mi to nešokuje
i Peroutka to napsal
ale to je ten
víte, teď jsem to někde slyšel

že není dobré planě moralizovat
a že je lepší položit fakta na stu
ať si to lidi rozeberou
je to ho hezká ideá
ale myslím si, že to nefunguje decky
Peroutka a mnozi jiní a to se tyká idrtiny i dalších
tohle přesně v každé době
dělali to v Mnichovu, dělali to za protek
ktorá tu pokud mohli
dělali to i potom
Peroutka nemohl, byl v koncentráku
za plať pambu
myslím, že byl rád, že nemusel tady
sebrotit tím, co tady zůstalom
ale musel by volit, jsi to dělat nebo nedělat
ale a kde by našel tu hranice
by se viděl
ale problém je, že
těchle lidé, vždycky kladli
ty argumenty, vždycky kladli ta fakta
ale ono ten realizmus
vlastně je
v některých chvílích nefunguje
no dneska mi jeden z našich kolegů
který nás pravidel nipořluchal
poslal takový meme
kreslený vtip
kreslený sly podkásto, pojdte do to
do komiksu podkástu
je postavečka, která stojí
před velkým plátnem
kde je namolovaná gausová krivka
a říká nicovej smyslu
toto je gausová krivka
problémem gausové krivky je, že většina lidí
to je gausová krivka
a vám víte se
80% populacek, která
vidí svět, jak vidí
a položit fakte na stulu, prostě nefunguje
a vy musíte prostě někde říct, co to je fuj a to to není fuj
a to je to moralizu
a musíte to podstavit vyhraceně
tohle je tehdy, kdo viděl málo kdo

že by řekl za sebe, tohle já nebudu podporovat
protože kladli na stulu fakta
řekli, tady je velká
vy jmenovávali všechno, co ten
německý národ nebo německá spoličnost
pod vládou nazistu udělala světu
za posledních 6-10 let
a v tváři v tvář tomu dle
prostě ta pomsta byla jako
čitelná situace, kterou mnozí chtěli
nebo drtivá většina chtěla
čitelná však nedobrá
ale nikdo neřekl, ano je to čitelné, ale je to fuj
protože je to kolektivní vina, nemůžeme to takhle dělat
no zároveň, my jsme se tady kolektivní viny
nezbavili
připomeníte mi konec války potom na konci
na konci vám připomenu konec
to je kolektivní vina v tomhle momentě pojentu
tak to dáme jako pojentu, já jsem jen chtěl zmínit
a to už můžeme se jako chvílit
ke konci, že
s osmá 40. rokem a slavným vítěstvím
nebo neslavným vítěstvím komunistů nic nekončí
a tak ono, že kolektivní vina
odsunu, ale i vlastně mnichova z rádný západ
a takhle, tyhle kolektivní
to fungová, z té retorice
a byla to jedna z věcí, která komunistům
pomáhala vyhrát volby ve 46.
A pak převzín moc, že?
No je, že pak máte kolektivní vynu nikoliv
na narvnostním, rasovém nebo námoženském základě
ale třídním a sociálním.
Kolektivní vina buržová zje.
Kolektivní vina sedláku a kulaku.
Pěhem slánského procesu.
Na jednou se nám vám vrátí antisemitizmu,
který jste ani nečekali.
A zase i slánský a spol
jsou líčení, třeba v dekobrazu
jako hobotnice z mnoha chápadli
nebo jako zabité krizy.
Teď máte zvířata,

to jsou jako zvířecí
a nepatí zpátky do toho národního těla.
To je vlastně podobné.
U slánských ho to napsal olbracht,
protože řežil, tak on tam byl
souzený, jen slánský, a byl tam
Simon
a někteří další, kteří byly
Němci vlastně původní.
Byli komunisté od 20. léd
ale byli německého původu
českých Němců, třeba narození
a on tam olbracht píše
do růdeho práva
u toho procesu přece slyšíte,
že to nejsou lidé našeho národa.
Neumí mluvit české.
Tohle na jedno se tam vytáne
a to Ivan olbracht jako.
Vám dám Nikolaček.
Ten velký spisovatel.
Ten tam jako upletní,
opravdu jako vlastně
rasový aspen.
Ale to je něco, kdy výk, k tomu mluví,
že tě lidé to tak budou vnímat.
Co máte zájškoho?
Protože to,
že tady máte nějaký moment,
který je spouštěč,
tradičně co jsme si popisali,
kryz,
vytvoříte obětně oberánka,
máte dav, který to chce,
máte lidra, který pochopí
tury kolečnej nabíze
a jedé po té emoci
a vyhraje všechno, co se dá,
ovládne to společnost.
Pak se ukáže šok,
že to je ty viktátor
zanovo, tohle zažívá lidstvo
jako opakovaně.
Ale vždycky je ten moment,

když se z toho musíte začít vyhrábávat,
protože řeknete, ale to nemůžeme dělat
takhle pořád do kola.
To musíme znamenit.
No, můžeme, ale vždycky tam ty momenty
se to lidstvo snaží,
nebo ta společnost snaží znovu napravovat
nebo jako nějak zastavit.
A vždycky to jde
přes individuální příběh.
Vždycky to pak dělá jít soft metode,
tak to bylo s tím strojovými Němce.
No, strojový, přemýšlející strojový,
chladný nebo co to nenáme.
Němci všichni jsou strojově
chledně nelíčí,
že to byla představa po té válce.
A my máme,
v Manželčině rodně ně, protože
byly v Praze už téhle,
tak je situace, kdy
na Praze čtyři se bojovalo
u Tomajerky, že tam,
v Masarykové Hidomovu, tam byly docelá
jako ústupové boje těch Německých armát.
Což ale se protínalo s jedním aspektem,
že spousta, nebo mnoho lidí,
kteří měli domy, nebo byty
ve vnitřní Praze,
tak měli na, když jim okraji Prahy,
tedy na dnešní Praze čtyři,
měli na Prahu něco na léto, nebo na venech,
takže se stáhli,
nebo měli tam příbuzné,
tak se stahovali na ty okrajové části Prahy,
aby tam jako unikli tomu boji v centru.
Takže,
můj tchán, patínek,
je roční 44.
Roční dítě.
Roční dítě.
Na letním dítě.
U dědečka, který už bydl za Prahou na Praze 4,
v Krči,

a protože nám probíhali ty ústupové boje,
přece jen tak v jednu chvíli do toho domu
vešel Německý vojak,
který sprchal.
A uvidel to ženustím ročním dítětem
a to dítěti vzal,
s tím narušením,
představře, že koniec války je pražské povstání,
dobará jako přijde Němec,
který je popařená
a on cihl pochová a vrátí s tím,
že má ročního syna v Německu,
že neví se ovidí.
To jsem začel i v 50. letných lidích.
A tydle momenty
jsou přesně tydle příběhy,
které můžou tu do humanizace nabourávat.
Ty se pak budou vyprávět,
až to vždycky schoří.
Až to celé jako pořadí.
Pořadí tam člověk.
Pořadí tam člověk, i když teda
jako masa je strojově chladný,
vždycký lidnická v životicích,
kdy jedné z těch žen, které zabijou,
může tak na konci války
násadějí Němce do baráku,
aby tam měli kolazaret.
Jeden ten Němec je mladej kluk,
malý kluk 18. letejře,
a odchází, potom si se uzdraví,
tak odchází ukončit tu dle válku
a nechá tam dopisí své matky
z Německa, které jsou plné toho,
že se o něj bojí.
No prostě lidské.
A ta matka, ta česka tam sedí,
a tohle lidský mladej kluk,
kde doboje a jeho matka v Německu trpí.
Jako ty dle příběhy se vypraví znovu
a znovu, aby se ta dehumanizace nabourala.
Tímhle bych skázał Tomio Kamurovi
a jde z Čaří Kurecího do istých míst.
No protože to je fuj.

Tak.

Ted' jako měžste posluchali až
jsem naše dnešní povídání o
dehumanizaci a kolektivní věně.
Nebyla to veselé, ne? To už.
Ale tak třeba veselýši nebo odlečeníši
a sleduje v další části, pokud nás
tedy podporujete na gazetistu
nebo na hero-heroze, což děkujeme,
no pokud ne, tak můžete se přidat,
my budeme jen a jen rádi a získáte množství
bonusových obsou. Mimochodem tady vlastně
můžeme prozradit náš zářiový bonus
specificky, protože v září
máme seriál.

Mnihov. Mnihov. Každý týden
vpátek jeden díl o mnihovu 38,
protože ten jsme ešte
v našem vyprávě nějakou seriál neřešli.
Množství budeme to hodně podrobně.
Takže celé září bude věnovány
každý pátek jeden díl mnihovů, tak se těšte.
Teba těšte, no bude jste.
Vyberte si.